

1933

LIEFLIJK EN WELLUIDEND

Na een jaar als klas 2A (samengesteld uit leerlingen komende van Mulo, HBS of meisjesschool e.d.) weggestopt gezeten te hebben in het Diaconielokaal van de Keizersgrachtkerk, waar we via het gymnastieklokaal van de Kweekschool langs een nauwe trap konden komen, verhuisden we naar de nieuwe school in de Dintelstraat. Ik moet zeggen, dat we daar in die afzondering in de Kerkstraat een leuke tijd hebben gehad, waarin we de boel soms aardig op stelten hebben gezet bijvoorbeeld met een asbakken- gevecht en waar we veel gelachen hebben.

In de nieuwe school werd natuurlijk begonnen met een lange lijst van regels en voorschriften en met de intentie al het nieuwe 20 lang mogelijk nieuw te houden. Zo mochten er in de middagpauze (er werd nog les gegeven tot vier uur of half vijf) geen leerlingen in de school blijven, als de boterham op was. Wat werd daar door de overblijvers tegen gezondigd. Een van de leraren (v.d. Lee) was er heel knap in om vrij onhoorbaar door de gangen te dwalen en dan, 0 hoe ongehoord, zijn hoofd om de hoek van de meisjesgarderobe te steken waar de dames doodstil op een kluitje stonden te wachten. En dan was er geen pardon. Regen of kou - Er uit! Een frisse neus halen. Nu, die gingen we dan maar halen op "het landje", zoals dat in de omgang heette. Tegenwoordig loopt daar de Europaboulevard en staat er de R.A.I.

Al peinzend over die tijd komen er vanzelf de herinneringen boven aan bijvoorbeeld de heer Groenendijk, die graag het bijbelwoord aanhaalde, dat alles moest zijn lieflijk en welluidend. Of aan de heer Heukels die in plaats van Frans te geven zo graag zijn vijftig minuten volmaakte door ons te vertellen over zijn dochter, of hoe en wat voor straf je in een klas kon geven.

Daar heb ik later nog wel eens aan gedacht als ik als kwekeling roet acte voor +_ f25,- per maand voor een rumoerige en lastige klas stond van zo ongeveer 50 leerlingen. Ook de heer Deutekom met zijn wiskunde- en zanglessen nam een eigen plaats in en de directeur de heer Venema, die nog wel eens een meisje naar huis stuurde, als ze met sokjes aan op school kwam. Verder de heer van Keulen met zijn "steekproeven" voor aardrijkskunde. Tegen de rapportentijd moest je zelf zeggen, wat je dacht waard te zijn. Bij verschil in mening kwam dan een serie mondelinge vragen over de hele stof, kris kras door elkaar en bij teveel missers werd je cijfer wel een stuk lager. In 3A maar lachen en pretmaken en te horen krijgen: En 3A moet harder werken, anders komt er niets van terecht. We hebben er een lied op gemaakt. Het was een prettige tijd, waaraan ik nu na ruim veertig jaar nog steeds met plezier terug denk.

J.M. van Rij-v.d. Schans